

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Videre salg af Billetter til offentlige Forlystelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 185).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Nærværende Lovforslag er fremkommet i det andet Ting ved privat Initiativ, og Anledningen dertil har været den, at der i Aarenes Løb har udviklet sig en ret stor Mellemandhandel med Teaterbilletter og Billetter til andre offentlige Forlystelser, hvorved Adgangen er blevet ret betydelig fordyret for Publikum. Man har ment, at man ikke kunde nøjes med den ældre Politiplakat af 2. December 1809 § 3, som forbød saadant Salg af Teaterbilletter — maa ske endda kun af Billetter til det kongelige Teater —, idet der nu foregaar Billetsalg til mange andre Forlystelser. Jeg har kunnet tiltræde Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i det andet Ting, med en enkelt Ændring i § 1, gaaende ud paa, at det kongelige Teaters Loger ligesom hidtil kan bortsælges ved offentlig Auktion for en Sæson ad Gangen, og at Paragraffens Bestemmelse ikke gælder for de saaledes solgte Billetter. Hvis denne Passus ikke var blevet indføjet i § 1, vilde nemlig det kongelige Teater rimeligvis være kommet til at sætte et ret betydeligt Beløb til.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa nærmere ind paa Lovforslaget, hvis Bestemmelser i sig selv er tilstrækkelig klare. Derimod skal jeg omtale en enkelt Bemærkning, som er fremsat i Betænkningen i det andet Ting. Det hedder der i Slutningen, at man finder Anledning til at henstille, at det kongelige Teaters Galleriloger undtages fra den aarlige Bortauktionering, saa at Pladserne i denne Del af Teatret indgaar i det daglige Salg fra Teatrets Billetkontor. I Anledning af denne Henstilling henvendte jeg mig til Teaterbestyrelsen og udbad mig nogle Oplysninger om denne Sag. Disse Oplysninger kom

desværre ikke til at foreligge, før Sagen var afsluttet ved tredje Behandling i det andet høje Ting. Men jeg finder Anledning til for dette høje Ting at give disse Oplysninger, der formentlig maa føre til, at Henstillingen saa vidt muligt ikke efterkommes. Oplysningerne gaar nemlig ud paa følgende: I det nuværende kongelige Teater findes der i Galleriet i alt 271 Pladser. Disse fordeler sig med 124 i Pladsløgen, 93 i Logerne 1—10 og 54 i Logerne 11 og 12. — Logerne 11—12 er de to bekendte lange Loger helt omme paa Siden af Galleriet. Af disse Loger bortauktioneres kun Logerne 1—10, idet Pladsløgen og de to lange Loger, 11 og 12, indgaar i det almindelige Salg fra Billetkontoret. Der er altsaa i alt 178 Pladser, som sælges fra Billetkontoret, og kun 93, der bortauktioneres. Hvis man ophævede denne Bortauktionering, vilde man rimeligvis staa overfor Muligheden af ikke at kunne faa Galleriets Billetter solgt. Allerede nu er det nemlig de allerfleste Aftener Tilfældet, at der findes Galleribilletter i rigeligt Antal til Salg ved Billetkontoret. Galleriet er meget sjældent udsolgt, og det bliver ofte kun udsolgt paa den Maade, at man uddeler et meget betydeligt Antal Galleribilletter til Disposition for Teatrets forskellige Funktionærer. Det Auktionssalg, der nu sker af Logerne 1—10, indbragte sidste Aar Teatret 41 000 Kr. foruden Statsafgift og Garderobeafgift, og hvis man tog Henstillingen til Følge, mener Teaterbestyrelsen at maatte regne med, at største Delen af denne Indtægt vilde være tabt for Teatret, da Pladserne i disse Loger, som altsaa nu sælges ved Auktion, jo i Virkeligheden er meget daarligere end Pladserne i Pladsløgen, der, som jeg nævnedes før, allerede nu kun sjældent er udsolgt. Jeg tror derfor, det vil være rigtigst ikke at tage den omtalte Henstilling til Følge.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Inger Gantier Schmit: Det foreliggende Lovforslag kan vi kun modtage med Sympati, idet det, som den højtærede Minister har meddelt, tager Sigte paa at afskaffe den Uskik, som praktiseres ved, at store Partier af Billetterne til de offentlige Forlystelser i Forvejen opkøbes af enkelte Personer, som saa igen sælger disse videre til Publikum til meget forhøjede Priser. Ikke mindst tilrejsende fra Provinserne, som er ukendte med Forholdene ved Teatrene her i Byen, har ofte besvæ-